

ingenlunde alene en privat Foranstaltning; Statstelefonen er lige saa vel Telegrafvæsenets ægte Barn, som Telegrafens selv er det, og om Indtægterne ved Telegrafens gik ned, gjorde det altsaa ikke det mindste, naar Indtægterne ved Telefonen gik saa meget mere i Vejret; saa det var ingen Grund til at tabe Modet. Forholdet er i Virkeligheden dette, at de samlede Indtægter ved Telefon og Telegraf, ganske vist særlig paa Grund af Telefonens stadig stigende Benyttelse, i de senere Aar ere voksende i saa forbausende Grad, at medens man for et Par Aar siden endnu, og jeg tror lige til da, havde haft Driftsunderskud paa Telegrafvæsenets Budget, havde vi i sidste Aar, hvorfor der foreligger Statsregnskab, et Overskud paa over 100,000 Kr., og det vil vist i Aar naa til over det dobbelte. Man taler allerede om og glæder sig til saadan noget som $\frac{1}{4}$ Million, saa jeg tror ikke, der er Grund for Telegrafvæsenet til at tabe Modet, og derfor heller ikke for andre til at beklage det i saa Henseende. Men naar saa det ærede Medlem paaviste Grundene, der efter hans Mening kunde ligge bag ved den formodede ringere Benyttelse af Telegrafens og i saa Henseende nævnedes, at man ikke tog Telefonen tilstrækkeligt i sin Tjeneste, tager det ærede Medlem fejl. Det undrer mig i høj Grad at høre det ærede Medlem nævne det Eksempel fra det københavnske Forretningsliv, at man vel kunde afsende Telegram pr. Telefon fra sit Kontor, men at man, naar Svaret kom tilbage, fik det saa meget senere i Hænde, fordi Telegrafvæsenet ikke havde det Omløb i Hovedet, at ringe en op og meddele en det indløbne Telegram. Jeg siger, det undrer mig meget; thi jeg har jo været Sagfører, lige saa vel som det ærede Medlem er det, og jeg har i Aarevis altid haft den Ordning med Telegrafvæsenet, at jeg fik alle mine Telegrammer pr. Telefon. Der blev ligefrem spurgt fra Telegrafstationen, om jeg ikke ønskede det. Selvfølgelig sagde jeg ja, og fik saa altid de til mig indkomne Telegrammer meddelte pr. Telefon og fik dem da en halv Time efter leveret pr. Bud som sædvanlig med paatrykt Stempel: „forudleveret pr. Telefon“. Det er min personlige Erfaring, og dertil kan jeg knytte, at Telegrafvæsenet altid gør dette, naar Folk ønske det. Dette med Hensyn til Forholdene i København. Hvad angaar Forholdene paa Landet, som det ærede Medlem dernæst rørte ved, og hvor han mente, at der var Mangler baade med Hensyn til Forsen-

delse af Telegram og Indhentning af Svar, idet man ikke der bruger Telefon, kalder jeg den ærede Ordfører til Vidne paa, hvor mange Telegrammer jeg har sendt ham, som ere blevne besørgede telefonisk fra Rønne til hans Bolig. Det er nemlig saaledes ogsaa paa Landet, at enhver, som har Telefon til en Telegrafstation, blot kan lade den paagældende Telegrafstation vide: Jeg ønsker mine Telegrammer meddelte pr. Telefon, saa faar han dem. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at det er for omstændeligt, og at Telegrafvæsenet, selv om den paagældende *ikke* havde forud udbedt sig dette, burde sende enhver Telefonabonnet et til ham ankommet Telegram pr. Telefon. Hvis det er det ærede Medlems Mening, vil jeg dog sige, at det har to Betæneligheder. For det første er det saa sin Sag at forlange, at det paa nogle Stationer i alt Fald stærkt optagne Telegrafpersonale — ikke mindst paa Jernbanestationerne — ere de jo stærkt optagne af anden Beskæftigelse — naar et saadant Telegram ankommer, skal sidde og slaa op i Telefonbogen, om vedkommende har Telefon, for, hvis han har Telefon, at sende ham Telegrammet ad den Vej. Men en anden og vigtigere Betænelighed er det, at det er saa sin Sag, naar man ringer en Mand op og spørger, om det er Gaardejer den og den, og der saa svares ja, at man saa meddeler den, der staar ved Telefonen, Telegrammets Indhold; thi hvad Borgen har man for, at det er den rette Adressat, man har faaet i Tale. At han siger, at han er den rette, er aldeles ingen Borgen derfor. Jeg synes, det er rigtigt, at Telegrafvæsenet, saa vist som Telegrafhemmeligheden er et stort Gode, forlanger den paagældende Adressats skriftlige Udtalelse for, at han ønsker sine Telegrammer meddelte paa denne Maade, før det indlader sig derpaa.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) bad om nogle flere Toiletvogne, paa Sidebanerne antager jeg, han mener, for paa Hovedbanerne har man dem jo. Det skal komme, saa snart de gamle Vogne ere slidte op, men vi maa virkelig have dem slidte op, før vi kunne sætte de ny i Gang. Med Hensyn til Matroserne har jeg allerede svaret det ærede Medlem ved første Behandling og skal gentage det her. Disse Forhold ville blive tagne frem til Overvejelse, saa snart man finder, der er Grund dertil, og det ærede Medlem vil allerede paa de foreliggende Ændringsforslag og end mere paa dem, som komme til 3die